

Lázás rohanás – Józsika Nikolett

Ballagnék nyugodtan utamon,
de nem hagyja izgága tudatom.
Menni, menni! – süvít minden szél,
így kiált minden szög, minden él.
Csak hajtok, hajtok, a cél tán messze,
nem látszik még innen veszte.
Hisz halovány még, ködös,
tán érdeke is önös.

Vágtatok ezer lóval, robajjal,
nem bánok én restül a bajjal.
Száguldok, mintha lenne rá ok,
s közben szívemben százezer fok.
Rohanok lázasan egyre,
fújtatva futok fel a hegyre,
mely ormán csak puszta lég,
naiv hitemnek durva kép.

Csak futni, futni, de hová?
Nem látom az okát.
Csak futni, futni, de minek?
Nem látom, hogy kinek.
Csak futni, futni, de mi a cél,
ha megtámad minden kósza szél?
S csak egy lázálom az egész.
Megáll belé az ész...